

Åleskjær skremt

Hans Rogstad
● styremedlem
i Norges Kristne Råd

Styret i Norges Kristne Råd har nylig vært i Roma og truffet personer, grupper og institusjoner i og utenfor kristenheten. Dette har tydeligvis skremt opp den ellers så sindige Åge Åleskjær til å framstille det som vi alle mer eller mindre er på vei til Rom. Han synes det «har gått skremmende raskt».

Berolige. Jeg kan berolige Åleskjær med at jeg ikke har tenkt å konvertere til katolisismen, ei heller er på «gli», – og det selv om jeg overvar pavens tale på Petersplassen. Derimot var det interessant å se på nært hold hvordan denne gammel-

«Jeg har ikke tenkt å konvertere til katolisismen»

dagse, stivbente kirken fungerer og opptrer. Vi fikk nok alle et mer nyansert bilde av den katolske kirke enn det som vanligvis framkommer i våre til dels snevre miljøer.

Ikke minst møtet med den katolske karismatiske vekkelse og bønnefellesskapet der gjorde sterkt inntrykk. Også møtet med baptistenes leder så vel som møtet med Federationen of Protestant Churches in Italy, ga oss interessante innblikk i minoritetskirkenes kår i et land med en sterk majoritetskirke. Vi fikk også møte den norske ambassadøren i Roma som ga interessant informasjon om sosiale, økonomiske og politiske forhold i landet.

Følge Jesus. Pavens sterke oppfordring på Petersplassen om å følge Jesus foran titusener av mennesker, er noe vi også burde være frimodigere med her på berget. Kanskje bør vi heller ikke være så bastante med å generalisere hva den katolske kirke står for i dag, spesielt i lys av den verdensvide karismatiske vekkelser som omfatter minimum 130 millioner katolikker. Denne vekkelserbevegelsen viser seg også å være en god brobygger mellom det mer formalistiske/ institusjonelle kirkeliv, og det levende åndelige liv, – noe som burde glede oss alle.

Vibeke Løkkebergs film *Gazas tårer* har næret opp om israhelshatet i Norge, mener innsenderen.

Foto: Filmweb

Hjernevask

Roald Øye
● Kristiansand

ISRAEL

AUF-ungdommen på Utøya har imponert en hel nasjon, ja, en hel verden, med beretninger om samhold og idealistiske holdninger, spesielt med ønsket om en mer rettferdig verden. De fleste var knapt 20 år da det smalt og har vokst opp i et demokratisk samfunn med fri flyt av informasjon om internasjonale stridsspørsmål.

Falsk. Ungdommens oppfatning av virkeligheten er formet av foreldregenerasjonen, skapt av mediefolk, politiske ledere, lærere og foreldre.

På ett område har denne falske narrativen de siste år vært

så ensidig at det ikke burde forundre noen at den idealistiske og rettferdshungrige ungdommen på Utøya hadde valgt et banner med påskriften: «Boikott Israel!» Morgendagens politiske ledere i Ap krever at dagens norske regjering skjerper sin kritiske holdning til «Midtøstens bølge», Israel.

Kjendiser. Ikke bare norske unge er påvirket av det rådende globale paradigmet om hvem som er skyld i ufreden i Midtøsten, ja, kanskje i hele verden. En global popularitetsundersøkelse BBC har utført i februar i år viser at Israel er like mislikt som Nord-Korea.

Premissleverandører for den negative fremstilling av Israel

er mange. Kjendiser har bidratt, for eksempel legene Mads Gilbert og Erik Fosse, som har satt varige spor i norsk opinion om «Israels overgrep».

Gazas tårer. Likedan Vibeke Løkkeberg med filmen *Gazas tårer*. Biskoper, representanter for Mellomkirkelig Råd, Norges Kristne Råd og Kirkens Nødhjelp som har besøkt palestinske kristenledere, har fått bekreftet de sekulære kjendisenes virkelighetsforståelse.

Budskapet har i årevis hatt samme politiske vinkling: Israels regjering er det største hinder for fred.

Ungdommene på Utøya kan egentlig ikke bebreides at de krever boikott av Israel.

Kvinner valgfrihet

Olav Magnus S. Fredheim og
Ingrid M. Hardang
● Norges kristelige legeförening

ADOPSJON

I Vårt Land 21. mai uttaler Rannveig Kvifte Andresen (SV) at ufrivillig gravide ikke må bli rugekasser for barnløse par. Det har hun helt rett i. Ingen kvinner skal være rugekasser for andre, dette er jo også et av hovedargumentene mot surrogati. Men det er synd dersom hun med sin uttalelse om rugekasser punkterer en fruktbar debatt om adopsjon. For adopsjon hos ufrivillig gravide handler ikke om behovene til de barnløse, men om hva som er best for barnet og hva som er best for den ufrivillig gravide.

Tre valg. En ufrivillig gravid har tre alternativer: 1) å bære frem barnet og selv ha foreldreansvaret, 2) å bære frem barnet og adoptere det bort eller 3) å ta abort.

Dette er de samme alternativene som kvinner har dersom de i svangerskapet får påvist avvik fra det normale hos fosteret. Som

«Kvinner må få grundig informasjon om alle alternativer»

forsvarer av kvinners rett til selv å bestemme, bør Kvifte Andresen innse at kvinner må få grundig informasjon om alle alternativene. Altså må kvinner som er ufrivillig gravide eller får påvist avvik hos fosteret, få grundig informasjon også om adopsjon.

Press. Dersom man utelater informasjon om noen av alternativene, begrenser man faktisk kvinnens valgfrihet, og kan i verste fall ende opp med at kvinnen opplever et press om å ta abort. Det er verken kvinnen eller barnet tjent med.

At adopsjon i tillegg kan dekke adoptivforeldres ønske om barn, må ikke brukes som et argument mot en ordning som kan tjene alle parter.

Siden det heldigvis er slik at ikke alle potensielle adoptivforeldre kun er villige til å ta imot et helt friskt barn, bør det også legges til rette for og informeres om adopsjon som en mulighet de gangene det påvises avvik hos fosteret.

Plagsomme biskoper

Jan Pedersen
● Søgne

For tiden pågår det en debatt mellom Stavangerbiskop Erling Pettersen og olje- og energiminister Ole Borten Moe om den viktige miljøsak om oljesand. Nå kommer også biskopen i Borg, Atle Sommerfeldt, inn på debattarenaen og mener kirken

skal være en overvåker av hvordan staten utvikler seg.

Da tillater jeg meg å spørre de to biskopene: Vil dere veilede mennesker i kirke og samfunn om: Fosterdrapsloven, den forfalskede ekteskapsloven av 2009 og den delen av «den kjønnsnøytrale ekteskapsloven» som nekter barn å vite hvem ens far er før en er 18 år?

Kristne Yousef Nadarkhani er dømt til døden.

Jurister og teologer – sover dere?

Ole Danbolt d.e.
● Pensjonist

Den kristne pastoren Yousef Nadarkhani ble for en tid siden dømt til døden i Iran, utelukkende fordi han er kristen.

Hans advokat Ali Dadkhad er uten rettergang dømt til ni års fengsel

fordi han har gjort jobben sin og har forsvart kristne og politisk aktive. Første påskedag forsvarte han tolv kristne i retten i Teheran.

Da han nylig var i retten i Teheran for å forsvare en dødsdømt politisk aktivist, fikk Dadkhad av dommeren vite at det var

vedtatt at han (Dadkhad) skulle sone ni år i fengsel. Etter dette er det uvisst om andre advokater tør forsvare Nadarkhani.

Man skulle tro at slike meldinger fra Iran hadde fått både teologer og jurister på banen. Er de på banen? Eller bryr de seg ikke?